

ΟΛΟΙ ΜΕ ΤΟ ΜΠΛΟΚ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

«Από τη στάχτη
θα αναγευνηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Όργανο της Κ.Ε της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΑΛΛΑΩΡΙΤΟΥ 1 ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΤΗΛ. 4928007

- ΕΤΟΣ 1ο -

ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΝΟΕΜΒΡΗ 1985

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 8

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 30

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ - ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΕ ΒΑΘΕΙΑ ΚΡΙΣΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

Στο κύριο άρθρο του προηγούμενου φύλλου της Νέας Ανατολής που ήταν η προκήρυξη της Κ.Ε., είχαμε σταθεί αρκετά διεξοδικά στο πολιτικό πλαίσιο, όπου μέσα του δόθηκε το μεγάλο χτύπημα από την Παπανδρέϊκή ηγετική κλίκα στον εργαζόμενο λαό.

Είναι τώρα απαραίτητο να αναφερθούμε πιο διεξοδικά στο ίδιο το οικονομικό περιεχόμενο των μέτρων ακριβώς επειδή αυτό είναι, έτσι κι αλλιώς, το κύριο έδαφος της αντιπαράθεσης των διαφορετικών ιδεολογικού - πολιτικών γραμμών στη σημερινή φάση ανάπτυξης του λαϊκού κινήματος.

ο Παπανδρέου δίνοντας αυτό το χτύπημα είχε από τα πριν εξασφαλιστεί σ' ένα βασικό σημείο: ότι δεν είχε απέναντί του καμιά αστική πολιτική δύναμη, που θα μπορούσε σήμερα να την συντρίψει στο επίπεδο της οικονομικής θεωρίας και σαν επακόλουθο στο επίπεδο της οικονομικής πολιτικής, καμιά δύναμη δηλαδή, που θα μπορούσε διεξοδικά, λειστικά, ολοκληρωμένα να αποδείξει ότι αυτά τα

μέτρα δεν ήταν αναπόφευκτα, δηλαδή ότι κάποια άλλα μέτρα ήταν σε θέση να σώσουν την κατάσταση.

Έτσι σήμερα, μετά από ένα φασιστικού τύπου χτύπημα, αυτή η κυβέρνηση έχει το πολιτικό θράσος να βγαίνει για ανοιχτές συζητήσεις στην τηλεόραση και να κατεβαίνει ακόμα και σε μερικές παρωδίες «συζήτησης με το λαό» χρησιμοποιώντας μια μέθοδο, που μέχρι το '83, δεν του έδινε και άσχημα αποτελέσματα.

Έτσι στην ανοιχτή πρόκληση του Παπανδρέου «πείτε μου τι προτείνετε», η Ν.Δ. απαντάει: «Να φύγεις από την εξουσία» ή αλλιώς «άσε μας να εφαρμόσουμε εμείς τα μέτρα», το δε ψευτο - ΚΚΕ απαντάει με τη γνωστή, ακατάσχετη, δημαγωγική, κούφια και αστοιχείωτη αντιμονοπωλιακή του γενικόλογια, που πίσω της κρύβει το δικό του πόθο να χωθεί στην εξουσία για να υπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα του ρώσικου σοσιαλμπιεριαλισμού και του ελληνικού καπιταλισμού.

ΕΟΚ, όπως φωνάζουν τα παραγαλάκια του τροτσκισμού και του ολπορτουνισμού. Είτε Ρήγκαν και νεοφιλελευθερισμός, είτε Γκορπατσώφ και κρατικό καπιταλισμός, είτε ΕΟΚ, είτε ΚΟΜΕΚΟΝ, είτε Ελβετία, είτε Τυνησία, είτε γαλλική σοσιαλδημοκρατία, είτε γερμανική χριστιανοδημοκρατία, το σύνθημα είναι ένα: να πέσει το μεροκάματο. Να πεινάσει ο εργάτης, ο υπάλληλος, ο εργαζόμενος.

Αυτά για να φουσκώσει ο συνολικός όγκος της υπεραξίας στην περίπτωση της παραγωγικής δουλειάς ή να μικρύνουν τα έξοδα της κυκλοφορίας του κεφαλαίου και τα έξοδα λειτουργίας του γραφειοκρατικού μηχανισμού στην περίπτωση του τραπεζικού και εμπορικού κεφαλαίου και της κρατικής γραφειοκρατικής μηχανής αντίστοιχα.

Έτσι εδώ όλα τα κομμάτια της αστικής τάξης και οι μεγάλοι δανειστές του ελληνικού κράτους, δηλαδή το ξένο χρηματιστικό κεφάλαιο, είναι συμφωνοί. Και το Δ.Ν.Τ. και η ΕΟΚ ήθελαν τα μέτρα.

Το να αποδοθούν όμως αυτά τα μέτρα βασικά στο Δ.Ν.Τ. και την ΕΟΚ, υπηρετεί πολλαπλά το ρωσικό-ούλο ψευτο - ΚΚΕ, και την ουρά του.

α. Να συγκεντρωθεί το χτύπημα αποκλειστικά στο δυτικό ιμπεριαλισμό και να δυναμώσουν οι όροι ενός αποκλειστικά αντιδυτικού μετώπου.

β. Να ελαφρύνει η θέση του καπιταλισμού σαν τέτοιοι στην Ελλάδα, δηλαδή να εντοπιστεί η ρίζα του κακού ουσιαστικά στην εξάρτηση κι όχι στον καπιταλισμό.

γ. Να αποκρυφτεί για μια ακόμα φορά η φιλο -σοσιαλμπιεριαλιστική πολιτική της παπανδρέϊκής κλίκας, καθώς αυτή θα

ταυτίζεται με τη Δύση, ιδιαίτερα με τις ΗΠΑ.

Όμως οι άνθρωποι, που παρακολουθούν τις διεθνείς εξελίξεις θα θυμούνται καλά ότι ακόμα και τη δικτατορία Γιορτζέσκου από την οικονομική της σκοπιά την χάθηκαν πολύ και το Δ.Ν.Τ. ο υπ' αριθμόν ένα δανειστής της Πολωνίας, καθώς και οι γερμανοί τραπεζίτες παρά το πόθο που η πηγή της ήταν στη Μόσχα.

Στον ίδιο βαθμό που η εξαθλίωση του εργαζόμενου λαού αποτελεί λύση «αρχής» για την αστική τάξη, έτσι και η υποτίμηση της δραχμής είναι η μοναδική μέθοδος, που θα αντிரρόπιζε ένα μόνιμο παθητικό ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών και ένα συσσωρευμένο τεράστιο εξωτερικό χρέος. Για την ακρίβεια αυτή η υποτίμηση είναι μια οικονομική αναγκαιότητα στην περίπτωση μιας ανοιχτής εσωτερικής και εξωτερικής αγοράς, που συνδέεται με την υπερχρέωση μιας χώρας. Ήδη η δραχμή κατακυλοούσε σταθερά σε σχέση με τα ισχυρά νομίσματα κι ακόμα περισσότερο το

πραγματικά η κυβέρνηση Παπανδρέου στο καθαρά οικονομικό σκέλος έκανε από την άποψη των γενικών κατευθύνσεων ότι θα έκαναν οι άλλοι δυο «μεγάλοι» του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού αν ήσαντε στην εξουσία, έκανε ότι θα έκανε οποιαδήποτε άλλη αστική πολιτική δύναμη μπροστά στη σημερινή κατάσταση, οποιαδήποτε δύναμη, που θα ήθελε να συνεχίσει να πατάει στο έδαφος του ελληνικού καπιταλισμού, του από τα γενοφάσκια του γραφειοκρατικού, εξαρτημένου και παρασιτικού.

Λέμε, από την άποψη των γενικών κατευθύνσεων γιατί από την ειδική τους πλευρά αυτά τα μέτρα έχουν τη σφραγίδα του πιο αντιδραστικού, αρπαχτικού και αδιάταχτου τμήματος του ελληνικού κεφαλαίου: του κρατικοχρηματιστικού, που η παπανδρέϊκή κλίκα εκφράζει.

Έτσι λοιπόν θα τα εξετάσουμε και μες σ' αυτό μας το σύντομο σημείωμα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΝ

Η συνταγή είναι παλιά, όσο κι ο καπιταλισμός. Από τότε μάλιστα, που τα κράτη κάνουν πολιτική μεροκάματος, από τότε, που το κράτος, είτε στις ιμπεριαλιστικές χώρες, είτε στον γ' κόσμο επμβαίνει στον καθορισμό της τιμής της εργατικής δι-

ναμης, η πολεμική κραυγή του κράτους σε κάθε κρίση είναι: Να πέσει το μεροκάματο. Να πέσει όσο απέχει ο εργάτης για να μην ξεσηκοωθεί ή έστω για να μην πεθάνει. Να πέσει όσο θα αντέξουν οι εργατοπατέρες να μην τιναχτούν στον αέρα.

Αυτό δεν είναι ούτε Θάτσερ, ούτε Ρήγκαν, όπως κραιβάζει δημαγωγικά το ψευτο - ΚΚΕ, ούτε Δ.Ν.Τ., ούτε εντολές από

ΝΕΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εντύπωση προκάλεσε το γεγονός, πως τόσο η Κυβέρνηση όσο και σύσσωμος ο τύπος πέρασαν γρήγορα - γρήγορα στα ψιλά, την έκρηξη της βόμβας μέσα σε λεωφορείο της Ε.Α.Σ.

Και αυτό γιατί κατά την άποψη μας, η έκρηξη αυτή είχε μια νέα ποιότητα, σε σχέση με τις μέχρι τώρα τρομοκρατικές βομβιστικές ενέργειες στη χώρα.

Για πρώτη φορά, ο στόχος ήταν μέσο μαζικής μεταφοράς και μάλιστα σε ώρα αιχμής της κυκλοφορίας. Και μας είναι αρκετό δύσκολο να δεχθούμε την άποψη, που πάει να γίνει, η επίσημη άποψη της Κυβέρνησης, πως δηλαδή η βόμβα μεταφερόταν στο λεωφορείο και πως η έκρηξη της ήταν τυχαία.

Δύσκολα μπορούμε να φανταστούμε κάποιον επίδοξο βομβιστή να κάνει... βόλτες με το λεωφορείο Ακαδημία - Αργυρούπολη με μια σκούλα γεμάτη βόμβες στο χέρι.

Από πολιτική σκοπιά, η έκρηξη αυτή, έγινε σε μια περίοδο με δύο βασικά χαρακτηριστικά:

— Την προσπάθεια δημιουργίας από τον Παπανδρέου ενός κλίματος εκφοβισμού του λαού, για κάποιους «σκοτεινούς» κύκλους που θέλουν αποσταθεροποίηση, και την προσπάθεια να περάσουν τα αντιλαϊκά και φασιστικά μέτρα.

— Την «επίσκεψη» του υφυπουργού εξωτερικών των ΗΠΑ, Άρμακοστ και τις συζητήσεις γύρω από το επίμαχο ζήτημα των βόσκων.

Η έκρηξη της βόμβας αντικειμενικά βοήθησε τον Παπανδρέου στην καλλιέργεια του κλίματος για πολιτική αποσταθεροποίηση. Και δεν είναι τυχαίο πως αμέσως μετά δήλωνε πως πρέπει να σταματήσουν οι υπεργίες προς χάριν της «ομαλότητας». Η ηγετική ομάδα Παπανδρέου έχει πάρει το δρόμο που οδηγεί στο φασισμό και αυτή η ομάδα όταν μιλάει για «ομαλότητα» εννοεί την ανομιαλία, τον πραξικοπηματισμό και την πολιτική προβοκάτσια. Αυτός είναι ο δρόμος της.

λογία του μικρο - μεσαίου αγροτικού εισοδήματος και το πάγωμα των τιμών των αγροτικών προϊόντων θάνα η πρώτη ανταμοιβή της κυβέρνησης Παπανδρέου για την υποστήριξη που τοίδωσε από το κομμάτι του εργαζόμενου λαού. Παραδίπλα η μικραστική τάξη της πόλης θα δοκιμαστεί από ένα νέο κύμα διωγμών φορολογικού χαρακτήρα, όπως βγαίνει από το μέτρο της εφ' άπαξ φορολογικής εισφοράς και τους απανωτούς ελέγχους που αναγγέλλονται.

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

Έτσι κυτταγμένα αυτά τα μέτρα έχουν τη σφραγίδα του αντιδραστικού κρατικο - χρηματιστικού κεφαλαίου.

Πρώτα - πρώτα είναι ο φασισμός του υποχρεωτικού μεροκάματος. Αυτό μπορούσε να το επιχειρήσει μόνο ένα πολύ συγκεντρωμένο κεφάλαιο και δεμένο με το κράτος, όπως είναι το χρηματιστικό και που να κυριαρχεί σ' όλα τα άλλα τμήματα

